

PSALMVS X.

ARGVMENTVM PSALMI.

PSALMVS hic apud Ebræos אַרְבַּע־עָשָׂר est. Vnde cum primùm Græca, deinde & vulgata Latina versio precedenti coniunxit: quæ res facit, vt in numerandis Psalmis ab Ebræis variet Ecclesia. Apparet autem Dauidem anxie ad Deum de impiorum, vel Saulis, vel eorum quos ille in aula sua homines impiissimos aluit & euexit, fastu, fraude, malitia, violentia & immanitate queri, quæ se adflictum insidiosissimè ac pertinacissimè ad mortem quærebant: simulq; operæ Dei implorare, ac tandem bona fiducia non defuturum periclitanti auxilium Dei recreatum, Psalmum concludere.

Diuisio Psalmi.

Est autem Psalmus iste trimembris. Primùm enim propheta vndecim prioribus versibus grauitè contra impiorum superbiam, fraudem & crudelitatem queritur. Deinde vers. 12. 13. 14. & 15. auxilium Dei contra illos implorat. Tertio, tribus postremis versibus spe futuri auxilij concepta Psalmum concludit.



Quare Domine stas à longè: absconderis in tempore angustia: 2. Per superbiam impij exagitur adflictus: comprehendantur in consilijs quæ cogitant.

VERS. I.

Stas à longè. Ebræ. קָרַבְתָּ בְּרֵיחִי. Vulgata Latina: Recessisti longè. Hier. nobiscum legit: Quare Domine stas à longè?

LECTIO Vers. 1.

Absconderis in tempore angustia. Ebræ. תַּעֲלִים לְעֵתֵי צָרָה. Græc. sic. ἀποκρύπτεις ἐν σὺκαρίαις ἐν θλίψεσι. Vulg. Lat. sic: Despicis in opportunitatibus in tribulatione. Hieron. Despicis in temporibus angustia. Chald. legit קָרַבְתָּ i. e. Stas. & addit: בְּמִדְבַּר קָדְשֵׁךָ. In habitaculo sanctitatis tuæ. Felix: Occultaberis in tempore in tribulatione. Sanctes Pag. sic: Abscondis oculos tuos in temporibus, in angustia.

Per superbiam impij. Ebræ. בְּגִבּוֹת רִשְׁעֵי. Græc. ἐν ὕψους ἀνομιῶν τῶν ἀσέβων. Vulg. Lat. sic: Dum superbit impius. Hier. In superbia impij. Sic etiam Felix. Sanctes: Propter superbiam impij.

VERS. 2.

Exagitur adflictus. Ebræ. יִדְלַק עָרֵב. Græc. ἐκκαύεται ὁ πτωχὸς. Vulg. Lat. Incenditur pauper. Hier. Ardet pauper. Chald. verbum יִדְלַק retinuit. Sanctes: Persequutionem sustinebit pauper. Felix: Persequutionem patietur pauper. Verbum etiam יִדְלַק vtrunq; & persequi & ardere significat.

Comprehendantur in consilijs. Hier. In sceleribus. Sic & Felix. Sanctes: In cogitationibus, Chald. בְּרֵיבֵלְתָא: id est, In fraude.

B Quare Domine stas à longè? Exordium tentationem exprimit, quam mentes fidelium, etiam præclarorum virorum in tribulationibus sentiant, dum aliquandiu impiorum malicia pressi probantur & exercentur, ita vt caro se contra spem de Deo protectore conceptam deserit & abijci putet. In huiusmodi tentationibus erumpunt huiusmodi voces, quales hic expressas videmus. Non solum dicit, Domine, stas à longinquo: sed, Quare Domine stas à longinquo? Etenim non modò deserit se, sed contra spem quoq; deserit queritur. q. d. Domine quomodo à longinquo stare potes, dum de vita periclitor, cum omnem salutis meæ anchoram in te vnum coniecerim?

EXPLANATIO Vers. 1.

Absconderis in tempore angustia. Rem eandem bis, sed non ociose dicit. Videtur autem hæc particula sic legenda, vt קָרַבְתָּ illud ad hunc modum repetatur: Quare absconderis in tempore angustia? Emphasim habet illud, In tempore angustia. Vt enim nunquam minus à longinquo stat & absconditur, qui verè diligit, quàm in tempore angustia, quo vel amicus, vel filius, vel aliàs charus periclitatur: ita videtur nunquam minus competere Deo, suis procul abesse, quàm dum in angustijs sunt constituti.

Per superbiam impij exagitur adflictus. Significat, quæ, cuius, & per quem sit angustia illa, cuius meminuit. Per adflictum intelligit seipsum, propter exilium in quod erat à Saule coniectus. Per impium, vel Saulem ipsum, vel Doëg, vel alios consimiles Sauliticæ tyrannidis satellites & administratos. Exagitationem vocat persecutionem eam, qua indefinenter, perinde atq; passerculus vndiq; profligabatur, & passim ad mortem quærebatur, ita vt nusquam tutò consistere posset. Itaq; rem omnem summatim paucissimis verbis initio Psalmi complexus est, quam consequenter latiùs explanabit.

VERS. 2.

Comprehendantur, inquit, in consilijs quæ cogitant. Imprecationem hanc expressit dolor quem in animo eius incredibilis aduersariorum malicia, iniquitas & versutia peperit. Q. d. Dignissimi sunt Domine, qui suis ipsorum consilijs, quibus mihi aliàs admodum adflicto necem intentant, quàm certissimè illaqueentur & capiuntur. Notat autem hisce verbis maliciosam astutiam & insidias in aduersarijs, quibus ipsi exitium indefinenter machinabantur. Non enim simpliciter consilia, sed, astuta & subdola consilia מַדְבָּרֵי hoc loco vocantur. Et verbum חֲשָׁבוּ i. e. cogitant, significat hic insidiosè ac maliciosè aliquid cogitare ac meditari.

OBSEVA Vers. 1.

Quare Domine stas à longinquo. 1. Principiò expendendum est, quanta sit in animis piorum tentationis huius grauitas, dum imminentibus impijs DEVS, in quem illi omnem fiduciam collocant, à longinquo stare videtur. Cogita quantus dolor pectus filij occupet, si dum vel in aquis, vel in igne periclitatur, cum succurrere posset, à longinquo stare, & ociose interitum suum cernere videatur. Tale quid imò grauius etiam sensit animus Dauidis, cuius dolorem hic exprimit. Non dicit, Quare Domine imminent mihi impij? nec, Quare Domine deseror ab amicis? sed, Quare Domine stas à longinquo? Hoc erat omnium grauius, quòd Deus à longinquo stare videbatur, quem sperauerat futurum in omnibus aduersus quàm proximum, in quo vno spem omnem repositam habebat. Interea tamen non debemus putare, Dauidi Deum verè talem fuisse, qualis illi visus est in angustia. Non enim est Deus à longin-